respectu necessitatis eet melior qr fudat
in precepto et alia no. Ceteris g° paribus
recipiendo quidā respicientes ad habitū tm
caritatis sit mgr et eū sequentes dicūt
q actus quanto est melior tanto ē magis
meritorius s; actus caritatis amicorū ē melior
q inimicorū g° dilectio amicorū erit magis
meritoria q pz ex parte habitus caritatis. ha
bitus enim bonitatē habet ex eo q inclinat
i meliꝰ obiectū. sed caritatis habitus re
spicit principaliter vltimū finem s; deū
sub rone boni et secundario respicit proximū
in quo maior ē participacō predicti. hoc aut
magis ē i amico quā i inimico. et loquor de
inimico qui ē malꝰ. iō vr q caritas priꝰ
et vehementiꝰ inclinet ad dilectoz amici
quā inimici et sic dilectio inimicorū q
uis sit difficilior no tn melior. Sed alys
illa expositio no placet. Unde circa dilectoz
actū accipe possꝰ triplicē feruore s;
ex dispositiōe finis et obiecti. sic i caritate
nouꝰ ex ppua caritate plꝰ mouet quam
antiquꝰ ex magna caritate voluntatis
put no solū ex obiecto ul fine mouet
s; q ppter finem seipm feruentiꝰ mouet
et excitat. sic ex feruore caritatis pci
pue sequit principalitas meriti. nā si ob
iectū simpliciter exceptū sequit rō meri
tū oēs bone volūtatis habeant deū pro ob
iecto oēs haberet idem meritū. sed hoc n
ē verū g° meritū no solū sequit obiectum
bonū s; ecā volūtatis motū arduū et cog
natū forciore. Scdm hac postcoz dico q
dilectio inimicorū ē maioris meriti quā
dilectio amicorū. Ad primū dicēdū q licet
i retribucōe vltimi statꝰ magis diligat
iustos. tn in statu vie peccatoribꝰ suā dile
ctionē magis manifestat quia p inimicis
fuit mortuꝰ.

Querit vtrū penitens

teneat satisfacē extra caritatē cstitutꝰ.
Rndeo dici pt q satisfactio eē quantum est
de vi nois importat diuina acceptacoz
et recōciliacoz cū deo. Et quoniam sine
grā gratū faciente impossibile est vel
psona placere deo ul eiꝰ opa acceptari
ideo nec satisfacē ē possibile sn caritate.
pt tn quis extra caritatē se pparare
ad caritatem habendā et satisfactoz faci
endā. et sic debet intelligi cōsiliū dani
elis datū nabuchodonosor ut si pparacet
se erogacōe elemosinarū ad grāz susci
piendam qua suscepta multiplicando
elemosinas pccā sua satisfaciedo redi
meret. Ad illud quod obicit de elemo

sina. Sic pt dici q elemosina comunioi
mo sumit ibi q 2m qd ē vna ps satisfactōs.
Sed querit an satisfactio cōpleta in pccō sit
iteranda. Rndeo q satisfactio cōpleta in
mortali est iteranda qr ut tactū ē. nec ē
deo accepta nec deo recōciliatiua ppt qd
nulla reputat. Ad id qd obicit deus non
punit bis. Dicēdū q verū ē q sufficit. nu
lla aut satisfactio uel penitēcia iniuncta
existentib i mortali sufficient punit qr talis
reus ē pene eterne. Ad aliud ddm q i° qui
dat centū marcas i mortali sibi i iunctas
no satisfacit nec ē absolutus a penitēcia
sibi i iuncta nec tn seq g° tenet itm dare
centū marcas s; tenetur hac ul aliam
pniaz facē iuxta arbitriū ecclie. Item
querit si iteranda sit satisfactio qn cōpleta
ē i caritate et postea mortificata et pctīs
mortale. Rndeo q satisfactio cōpleta i cari
tate no necio est iteranda licz mortificata
sit precidiuū nisi qn pccā rediret pqbꝰ
satis factū ē ppter ingratitudinē penitentis.
in susceptiōe tn pnīe de pccīs in que reci
diuauit. cōfitenda ē ingratitudo sua a
et augmentū cōtemptꝰ et si que sut que
reddūnt illum indignū diuina gracia
ppter q est illi noua pnīa iniungenda.

Querit utrū opa satisfactōis

i mortali aduenięte caritate viuificet
et cōputent i sorte. Dicūt aliqui doctores
q satisfactōe meret penitēs remissione
pene et collacoz glorie. et hoc verū est si
cōpleta sit extra mortale ul in caritate.
Dicūt ecā q opa satisfactoria facta in
mortali aduemente grā viuificat et cō
putat in sorte quātū ad remissione pene
no quātū ad collacoz glie. Hac aut opinione
estimo falsam et reprobandā cū illud quod
nullo mo est a pncipio viuēte nullomodo
sit possibile ad vitam tale. ecā opꝰ mortuū
ē omno. Aliter g° ddm ē q opꝰ satisfactoiū
ē meritoriū vite etne quia et deo accep
tū est et recōciliatiuū illi. neqꝫ viuificat
gracia sine caritate subsequente.

Querit de gehenna supplicy

vtrū pena purgatory omnē penam
excedat ul no maxime in hac vita. Dicēs
ē q sic qr sic dicit btꝰ augꝰ Nichil ē i hoc
mundo tam penosū qd cogitari audiri
vel videri possit qn pena pgatory excee
dat. Et rō huiꝰ ē qr in pgatorio ē duplex
pena s; dāpni et sensꝰ. dampni qa im
pedit a visione diuina quia nichil de
siderabiliꝰ Vn quāto aliqd ē magis desidabile